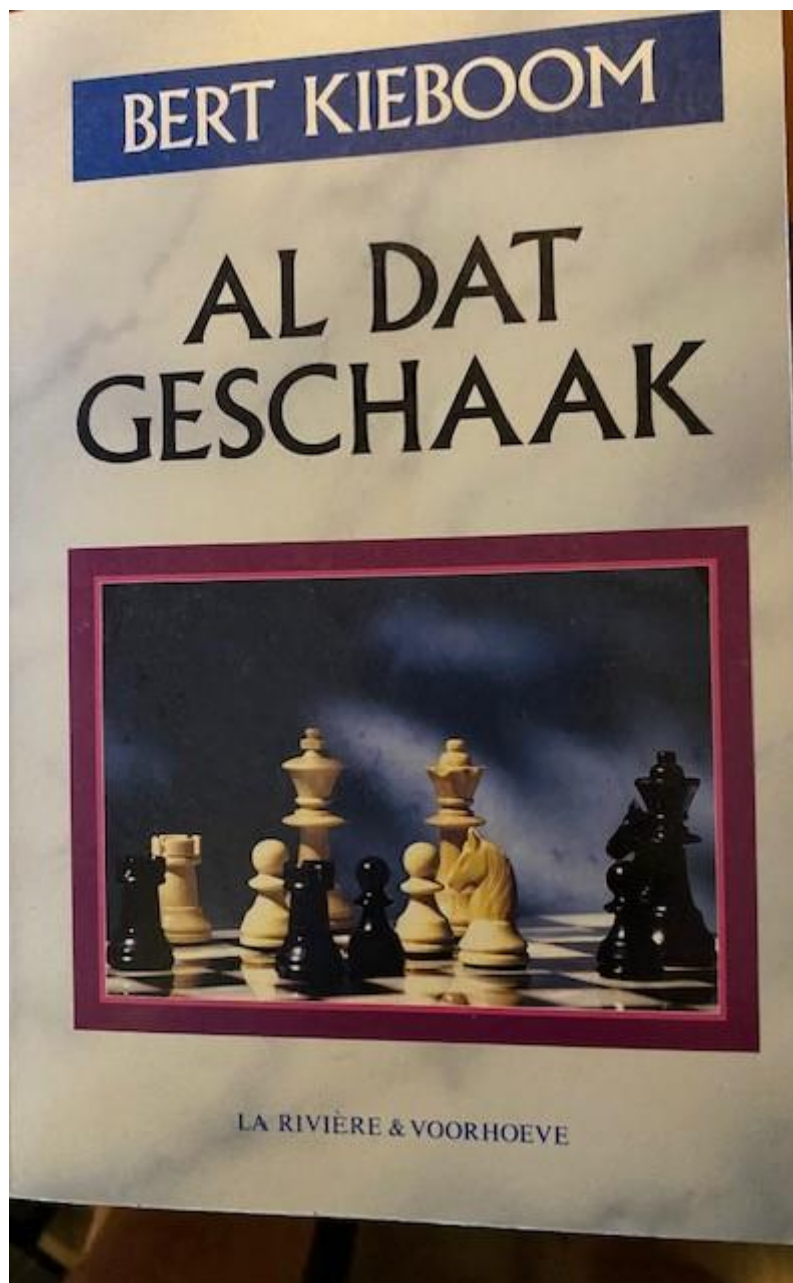

Dit boek vond ik in onze schaakbibliotheek. Ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat onze naasten dit wel eens verzucht hebben: "al dat geschaak". Want het zijn niet alleen de potjes die we spelen, er is de voorbereiding, de analyse (met de tegenstrever, later met de engine), de nachtelijke woelingen waarin je denkt over die ene zet die de partij had kunnen kantelen, het chagrijn na een nederlaag. Nou ja, dat dus, "al dat geschaak".

Dit is al inleiding voor het **verslag van mijn partijen en alles eromheen in het HZ-toernooi 2025 in Vlissingen**.

Ik was niet de enige DZD-er. Harmen van Beek, Sander de Bruijn, Martjan Romijn, Riny Westveer en Leon Zweedijk deden ook mee. Leon heeft zelf ook een uitgebreid verslag geschreven. Dat is in dit verslag opgenomen. Wil je precies weten tegen wie de DZD-ers allemaal hebben gespeeld, hoe hoog ze geëindigd zijn, wat hun TPR's zijn, of ze fotogeniek zijn, kijk dan op <https://www.hztoernooi.nl/>.

Martjan had zich echt op het allerlaatste moment aangemeld. Na een jaar al zijn vrije tijd besteed te hebben aan een project in Ghana wilde hij wel weer eens een potje schaken. Wel lef om dat meteen in Vlissingen op een zwaar bezet toernooi te doen.

Eerst maar eens hoe Leons toernooi is verlopen en wat hij er zelf over zegt (NB: Leons verslag is in blauw).

Ook dit jaar weer meegedaan met het HZ schaaktoernooi en het was niet bepaald een succes. Vorig jaar geen tijd gehad om voor te bereiden, want toen waren we een schuurtje aan het bouwen. Dit jaar iets meer tijd, alleen weet je niet tegen wie je moet in de eerste ronde en ook niet welke kleur je krijgt. Ik had me maar voorbereid op zwart, maar het werd wit. Er deden een aantal clubgenoten mee en in een veld van maximaal 250 deelnemers is het altijd maar de vraag of je ergens een andere DZD-er treft als tegenstander.

Maar op Marcel Nellen na, kreeg ik alleen maar onbekende tegenstanders, niet een andere Zeeuw.

De eerste ronde wit tegen **Ward Wamberg (rating 1970)**. Hij behandelde mijn opening heel voorzichtig, gaf mij alle gelegenheid om een foutje te maken. We komen er in bij deze stelling:

Wit is aan zet. Mijn pion op c2 is zwak. Waarom is dit een zwakke pion? Omdat deze is achtergebleven en op dit moment niet ondersteund kan worden door andere pionnen. Bovendien kijkt de toren op c8 naar de pion via de half open c-lijn. Er staan nu nog twee paarden tussen, maar dat kan snel veranderen. Mijn paard op c3 staat ook niet handig. Ik zocht daarom naar een beter veld voor dit paard en zag veld e3. Ook zou mijn pion naar c3 kunnen daarna, de loper naar c2 en de dame naar d3. Het andere paard op e2 zou ik om kunnen spelen naar c5, via de route c1-b3-c5.

Dus ik speelde 14. Pd1 waarop volgde Pe8 (deze zet verraste me ietwat, wat is het plan van mijn tegenstander? f5 voorbereiden misschien?). 15. c3 Lf6 (ah gewoon meer druk op d4). 16. Lc2 Db6 (nog meer druk op d4). 17. Kh1 (de penning leek me vervelend, dus h1 leek me een veilig veld). Pc7 (hierover was mijn tegenstander achteraf niet heel tevreden). 18. Pf2 (het paard begint aan een route die ook kan eindigen op c5 (via d3). Maar ook keek ik nu naar Pg4. 18. ... g6. Hier begon ik serieus na te denken over aanvalskansen richting de koning op g8. 19. Pg4 Lg7 Mijn eerste idee was Ph6+, maar

ik wilde de druk nog opvoeren. Ik dacht de meeste stukken van mijn tegenstander staan op de andere vleugel, dus dat zal wel kunnen. 20. Lf4? Blijkt dus niet zo goed te zijn. 20... Pe6 21. Lh6 f6 22. Lxg7 Kxg7 23. Dh6+ Kg8 24. Pf4 f5. We komen nu op een cruciale stelling:

Het paard op g4 staat aangevallen, ik ben gefocust op matdreigingen. Waar moet mijn paard naar toe om de aanval gaande te houden? Het verrassende antwoord is, laat het paard op g4 staan en speel het andere paard naar h3. Dan dreigt Pg5 en dat is lastig te pareren voor mijn tegenstander. Ik speelde echter 25. Pe5 Er volgde nog Le8 26. Dg5 Dd6 27. Ph5 Pc6 28. Pf6+ met remise aanbod. Kh8 (hier dacht ik herhaling van zetten, dus weer Pf6 maar dat was onnauwkeurig want hier sloeg hij mijn paard op e5. Daarna verloor ik een pion en schoof hij me netjes van het bord (0-1).

Ronde 2 en 3 worden op 1 dag gespeeld, je kunt een bye nemen. Ik had ochtendronde geskipt.

De tweede partij (ronde drie dus) had ik zwart tegen **Marcel Nellen (1857)** die een paar minuten te laat achter zijn bord verscheen en last had van knallende hoofdpijn. Maar hij beloofde het me zo moeilijk mogelijk te maken, waarop ik hem koffie aanbood. Zwart graag ☺.

In de volgende stelling heb ik voor een soort van opzet gekozen die doet denken aan de Leeuw. Daarbij rokeert zwart meestal niet kort. Dat bleef een beetje in mijn hoofd hangen.

Ik speelde hier 11. ... Lf5 Er volgde 12. Ph4 (ik dacht nog, grappig twee paarden aan de rand) en Ld3. 13. Te1 Lxc4 14. Tc1 Merk op dat de dame in dezelfde lijn staat als de toren en dat dit mijn plannen om eventueel lang te rokeren nogal doorkruiste. Wat zijn nu goede plannen voor zwart? Meestal als je een pion voorstaat, moet je daarna keepen en je stelling consolideren, dichttimmeren en met een pion meer naar een eindspel afwickelen. De toren op e1 kijkt natuurlijk ook nog via röntgen naar de zwarte koning, dus dubbele dreigingen. Veiligste was waarschijnlijk geweest om een pion terug te geven ergens, kort te rokeren (koning veilig, maar ja in mijn hoofd hoorde dat niet bij de Leeuw) en de dame uit de penning halen (Tc1).

Maar ik speelde 14. ...Pf6. (om terug te kunnen nemen op d4 en eventueel zelf e4 en d5 te kunnen spelen. 15. B5! Vervelende zet, kan niet nemen zonder nog meer in de problemen te komen. 15. ...d5 16. bxc6 bxc6 17. Da4 (nog meer druk) e4 18. Pxe4! Pfd7? 19. Pxf6+ Lxf6 20. Txc4! Dit offer leidde tot zoveel druk op de zwarte koningsstelling dat ik er niet meer uitkwam. Marcel speelde het vervolgens netjes uit (1-0).

Ronde 4 bracht me wit tegen opnieuw een 1800 plus speler **Erik Romkes (1897)**. Deze merkte na afloop van de partij droogjes op dat het allemaal heel onschuldig leek, tot hij zich realiseerde dat hij in grote problemen zou komen als hij geen drastische tegenmaatregelen zou nemen.

In deze stelling dacht mijn tegenstander heel lang na:

Om vervolgens het voor mij ietwat verrassende 12. ...e5 te spelen. In drie minuten potje op chess.com heb ik dergelijke stellingen al vaak op het bord gehad, maar nog nooit heeft iemand daar e5 gespeeld (niet dat ik me actief kon herinneren althans 😊). De voornaamste witte dreigingen in de stelling zijn g5 en e4 (wat meer thematisch is). Nu moest ik gaan nadenken over de beste voortzetting.

Ik besloot te slaan, maar het paard terugspelen naar g2 of e2 was beter geweest.

Na wat afruilen waarbij mijn tegenstander een pion had gegeven om lang te kunnen rokeren en beide torens ook werden geruild kwam de volgende stelling op het bord:

Hier was ik aan het kijken naar f4, op Pexg4, kon dan Pxd4, Pxd4, Dxd4 volgen. Ook is e5 een dreiging, maar kreeg het allemaal net niet passend. En ik was bang voor het tussenschaakje op g1. Toch kan ik hier 22 f4 spelen. ...Pexg4 en nu eerst zelf een tussenschaak geven Dd1+ en dan pas slaan op g4 met het paard.

Uiteindelijk bood ik remise aan en dat werd aangenomen.

Ronde 5 mocht ik tegen **Ruurd Kunnen (1859)**. Ik had gezien dat hij eerder Pf3 Reti had geopend, dus gekeken naar een onorthodox systeem met h5, wat ik ook eens tegen Rinus op de club had gespeeld. Het lijkt een raar systeem, maar kan heel goed uitpakken voor zwart als wit thematisch g3 aanhoudt, de pion slaat met het paard of toelaat dat de pion h3 bereikt. Echter mijn tegenstander speelde al op zet twee e4. Daarop had ik natuurlijk andere zetten moeten kiezen om te ontwikkelen, maar toch halsstarrig nog h4 gespeeld in de hoop dat g3 nog zou komen, maar heel voorzichtig werd er h3 gespeeld. Daarna kwam ik er niet meer aan te pas, omdat ik teveel tempi had weggegeven in de ontwikkeling. Er verscheen een witte loper op c4 en dat was genoeg voor de winst (1-0).

Ronde 6 bracht me wit tegen tegenstander **Roald Vos (1451)**. Roald vertelde me na afloop dat hij pas op latere leeftijd was begonnen met schaken, omdat hij zijn zoon naar schaken moest brengen en dan net zo goed zelf ook mee kon doen. Alleen waren er niet veel lessen voor volwassenen. De stappenboeken hadden hem goed geholpen. Hij had onthouden dat hij zo snel mogelijk moest roken, alleen in de stelling die ik speelde, lokte dat een koningsaanval uit die lastig te pareren bleek. Vervolgens pakte hij ook nog een vergiftigde pion op g2 met zijn dame (ik hoorde Peter in mijn hoofd zeggen sla nooit op g2, ook niet als het goed is) en kon ik zijn dame vangen. Hij speelde nog even dapper door (volgens mij tegen beter weten in) en werd vervolgens al snel mat gezet (1-0).

Ronde 7 mocht ik tegen **Willem Kuiper (1827)**. Aardige vent die zijn vakantie met zijn vrouw in Zeeland combineerde met deelname aan het schaaktoernooi. Ik had gezien dat hij e4 opende en dat kwam ook op het bord. Hoewel ik zelf vaak Siciliaans heb gespeeld, toch in deze partij gekozen voor enkele afwijkende zetten.

In deze stelling zit er een standaard paardoffer in:

11. Pdx**b5** hxb5 12. Pxb5 met dubbele dreiging. Hij durfde het echter nog niet aan en speelde eerst nog 11. g3 Pc6 en toen sloeg hij wel op b5. Ik heb nog Pe5 gespeeld en mijn loperpaar bleek nog best lastig voor hem, maar uiteindelijk wist hij de vis op het droge te krijgen (1-0).

Ronde 8 bracht me tegenstander **Piet Hofstee (1784)**. Een meneer op leeftijd met wat merkwaardige trekjes. Hij had het erover dat hij de ronde ervoor een half uur te laat was gekomen omdat hij zijn paraplu was vergeten. Zijn buurman merkte toen droogjes op, dat het helemaal niet had geregend. Hoe dan ook, hij speelde klassiek Hollands. Ik had net twee rondes daarvoor nog even vluchtig gekeken hoe dat tegen te spelen en had op het bord gezet wat ik daarvan had onthouden. In deze stelling had hij net 6. ...d5 gespeeld:

Ik had gerokeerd, dus mijn koning stond veilig. Normaal gesproken in het Hollands, probeert zwart ergens e5 door te zetten in combinatie met f4 en de dame op e8, dus ik was wat onthutst van d5. Ik

was aan het nadenken, moet ik slaan of dekken, toen mijn tegenstander opeens nog een zet deed, c6. Toen ik vroeg wat hij aan het doen was, dat ik aan zet was, nam hij de zet terug, mompelde sorry en wilde de klok indrukken.

Ik was uit mijn concentratie, in mijn hoofd was hij dus van plan om d5 te dekken en in plaats van alle opties nog een keer te overwegen, speelde ik a tempo 7. c5. Maar nu speelde het mannetje opeens 7. ...b6. Lichtzinnig dacht ik die te dekken met b4 (eigenlijk wilde ik b3 en Lg2 hebben staan, maar ik had nu eenmaal de c-pion doorgeschoven hè). Daarop volgde het vervelende 7. ...a5. Hij kon met tempo stukken ontwikkelen en na het rampzalige Da4 kwam ik er niet meer aan te pas. (0-1). Een partij om snel te vergeten. Ik heb geleerd dat ik toch wel gevoelig ben voor de capriolen van mijn tegenstander. Op een gegeven moment liep hij weg om een broodje te halen en volgens mij nam hij toen zijn telefoon mee om te betalen. Liep voorlangs de hoofdarbiter met zijn telefoon in de hand. Ik ben dan niet zo lullig om daar wat van te zeggen, was ook niet 100% zeker dat het zijn telefoon was.

De laatste ronde mocht ik tegen een dame. **Rachel op den Dries - Heuten (1605)**.

Die zette de partij voorzichtig op met d4 en e3 (volgens mij speelt iemand op de club dit ook regelmatig). Hier kwam wel een Leeuw op het bord en wist ik de aanvalskansen om te zetten in winst. In deze stelling is 17. ...Ph4 de winnende zet (levert materiaalwinst op).

Er volgde 18. Dxh3 Pxg2. Even dacht ik nog dat ze met de dame het paard zou nemen, leek me nog het beste, maar ze speelde 19. Kf1. Daarna was het snel uit (0-1). Een toernooi met gemiste kansen. Gewonnen van op papier minder sterke tegenstanders en slechts 1 remise tegen een speler met een sterkere rating. Wie weet, volgend jaar..... Organisatie bedankt! DZD-ers bedankt voor jullie support!

Leon Zweedijk (1699)

Wat dat laatste betreft ben ik het helemaal eens met Leon: de onderlinge sfeer onder de DZD-ers was puik. En dat niet alleen, we gaven elkaar ook tips.

Nu dan maar hoe ik het toernooi ervaren heb.

Vorbereitung

Natuurlijk had ik me weer voorgenomen mijn openingenrepertoire te updaten, te heroverwegen, te verbeteren etcetera. En natuurlijk is er weer niks van terecht gekomen. Tijdens die voorbereiding kwam ik er al snel achter dat ik gewoon geen drie zetten achter elkaar kan onthouden en dat ik me moet beperken tot de ideeën achter een opening. Maar ja, na 1. e4 zijn er tig openingen (met weer vertakkingen) mogelijk. Onthou al die ideetjes maar eens. Dan maar oude wijsheden hanteren (eerst lichte stukken ontwikkelen, koning veilig, niet twee keer met hetzelfde stuk in de opening) en wat standaardzaken uit het eindspel herhalen. Of het gaat helpen? We gaan het zien.

Los van dit deel van de voorbereiding had ik ook nog nagedacht over wat ik wilde bereiken dit toernooi. Niet welke score, want dat wordt, zeker op mijn niveau, eigenlijk bepaald door de vorm / het geluk bij de partijen in de laatste twee rondes. Doel was om leuke partijen te spelen; in elk geval geen salonremises. Verder wilde ik blunders voorkomen en, als minst belangrijke, dat mijn TPR een beetje in lijn zou zijn met mijn rating.

Ook is er de traditionele simultaan op vrijdagavond voorafgaand aan het toernooi. Ik laat die aan me voorbijgaan, maar Sander de Bruijn niet. *Ging super goed tegen Pavel Eljanov, op het laatste waren er niet zoveel meer over en dan wordt het heel snelschaken tegen een GM. Is toch net ietsje lastiger dan online tegen je eigen niveau.....* meldde Sander hierover in de DZD-groepsapp.

Zaterdag 2 augustus: Ronde 1

Twee DZD-ers speelden op een live-bord. Dat zou vandaag ook meteen voor het laatst zijn.

Harmen van Beek speelde met zwart tegen Eelke de Boer die vorige week nog Open Nederlands kampioen was geworden (en dit toernooi samen met drie anderen ook zou winnen). Harmen kwam niet aan rokeren toe en werd vrij kansloos van het bord gezet.

Dat overkwam ook Riny Westveer met zwart tegen de beste Arubaanse speler (Jasel Lopez). Riny kwam materiaal achter en gaf als eerste DZD-er op. Riny kon toen nog niet weten dat hij zijn volgende ronde weer een miniatuurpartij (waarvan de officieuze definitie, geloof ik, "partij van 20 zetten of minder is") had.

De partijen van Harmen en Riny zijn na te spelen, want beide heren zaten aan een DGT-bord: <https://lichess.org/broadcast/27th-hz-university-of-applied-sciences/round-1/R0cM4e6P>

Riny's partij duurde 17 zetten, die van mij ook.

Ik kreeg (alweer) het Vleugelgambiet van het Siciliaans tegen. Nog steeds weet ik niets van die opening, behalve dan om zo snel mogelijk d7-d5 te spelen. Maar dat bekwam me laatst tegen Marko Burger in een blitz-partij helemaal niet. Nu speelde mijn tegenstander (de sympathieke **Jitze Orij, KNSB-rating: 1676**) het ook anders dan Marko. Anyhow, het bleek dat ik op zet 3 al afweek. Misschien was dat wel meteen de oorzaak van mijn snelle zege, want mijn tegenstander behandelde de opening daarna niet zo goed.

In deze stelling (of eigenlijk al de zet ervoor; er is net 6.... dxe5, 7. dxe5 gespeeld) zag ik de dubbelaanval 7....Dc7. er is maar één zet om pion c3 en e5 te dekken: 8. Dd4. Dat speelde hij ook. Maar dat liep slecht voor hem af. Ziet u wat mijn achtste zet was?

Martjan Romijn speelde een prima opening en kwam met zwart een pion voor tegen Eelco Haak. Eelco had die pion geofferd voor tegenspel en hij had ook wel een kleine ontwikkelingsvoorsprong. Zaak dus voor Martjan om ook te ontwikkelen en de koning veilig te krijgen, maar in plaats van te rokeren speelde hij vier keer met zijn damepaard (Pb8-c6-e7-d5) en liet hij zijn loper gevaarlijk op c3 staan in plaats van die af te ruilen met het paard op d2. Dat kon zijn stelling niet hebben.

Sander de Bruijn speelde een puike partij. Zijn tegenstander offerde een kwaliteit tegen een pion. Behalve dat de stelling daardoor rommeliger werd zag ik niet waarom dat goed was; de engine ook niet, want die gaf +2.2 voor Sander. In de groepsapp schreef Sander *Vrijpionnen A en B werden te sterk....* Ik was toen al weg en, okay zwart had een pionnenmeerderheid op de damevleugel, maar dat die tot twee verbonden vrijpionnen zou kunnen leiden had ik niet zien aankomen.

Op maandag komt Sander tot een wat meer genuanceerde visie: *Het was een behoorlijk complex middenspel/eindspel. Uiteindelijk nog een partij gespeeld van 61 zetten die 4,5 uur duurde.*

- Ik begreep de opening perfect, goede voorsprong opgebouwd, maar daarna raakte ik de plannen kwijt.

- Hij speelde de opening slecht, maar vocht enorm hard terug en wist mijn fouten en onnauwkeurigheden goed af te straffen.

- De mentale wedstrijd had hij ook gewonnen. Remise aanbod van mij op zet 44 afslaan terwijl ik toen +2.2 voorstond volgens de evaluatie. In je hoofd ga je jezelf dan onnodig veel vragen stellen of je er misschien dan toch niet zo goed voor staat enzovoorts, enzovoorts.

Sander eindigt zijn beoordeling met: *Moet eens goed gaan onderzoeken waarom ik dit niet kon afmaken.....*

Antwoord partij Peter: 8.....Lxb4! Pion c3 staat gepend en de pion op b4 gaat dus verloren. Voordat ik die loper naar b4 speelde had ik nog wel gekeken of zetten als Lb5+ in combinatie met Txa7 mijn plannen konden doorkruisen, maar dat was niet het geval (vond de engine ook). Nadat ik sloeg op b4 speelde Jitze het niet al te handig: hij sloeg op b4, ik pakte de loper op c1 met schaak, hij zette zijn dame naar d1 (beter was er niet), die ruilde ik af, won nog een pion en met twee pionnen meer en een toren op h1 die niet in het spel kon komen gooide Jitze na mijn 17^e zet de handdoek in de ring.

Zondag 3 augustus: 2^e ronde

In de middagronde hadden alle andere DZD-ers een bye genomen. Ik speelde wel en mocht tegen een FM. Het werd een intens gevecht dat draaide om de witte pion d4 die niet gedekt werd door een andere pion. Helaas speelde Peter met wit. Vanaf zet 20 begon de tijdnoed. Zet 40 werd net binnen de tijd gehaald, waarna de tijdnoed zich al weer snel aandiende. Dat bleek uiteindelijk fataal. Als één van de laatsten eindigde de partij van Peter en **Michael Wunnink (KNSB-rating: 2195)**. Uiteraard was Hans Welten nog wel bezig, maar dat is “een zekerheidje”; Hans heeft al jaren de beste verhouding speeltijd/inschrijfgeld.

De partij was dus thematisch en eigenlijk ook heel leerzaam.

Hier had ik 9. 0-0 gepland. Ik sta een pion achter en na 9.....dxc3 blijf ik een pion achter, maar na 10. Pxc3 heb ik prima compensatie, ook na dameruil. Dat had ik wel gezien. Er is druk op c7 (na Pb5), druk op f7 en wit heeft een ontwikkelingsvoorsprong. Maar achter het bord zag ik plots dat zwart ook 9....d3 kan doen. Het leek me toe dat die pion moeilijk te winnen was en dat niet alleen, maar dat die ook lastig kon worden. Ik sloeg dus op d4, ondanks dat ik ook wel wist dat ik met een rot-pion op d4 bleef zitten. Volgens de engine was kort rokeren toch echt een prima zet en kon die pion op d3 niet veel schade aanrichten. De volgende keer toch maar mijn onderbuik volgen.

Nergens zag ik de mogelijkheid om mijn d-pion te offeren. Toch kon dit één keer:

Hier: 30. d5. Na 30.....Pxd5 kan 31. Pxf7, Kxf7 32. Dg4 (dreigt te slaan op e6 en g7). Dus moet zwart 30.....exd5 spelen en dan heeft zwart weliswaar een pion meer, maar die zal op enig moment verloren gaan. Ik had hier al weinig tijd, maar ik betwijfel of ik het meer tijd wel gezien zou hebben. Ik speelde 30. Tf3, zodat het zwarte paard niet kon spelen.

Veel zetten verder staat het zo (en inderdaad: het draait nog steeds om pion d4):

Zwart heeft net 55....h5 gespeeld. Ik speel hier 56. Td2 (dekt looper en de toren staat niet meer aangevallen door de dame), maar had hier ("natuurlijk" zeg ik er achteraf over) 56. h4 moeten spelen, zodat zwarts volgende zet (56.....h4) niet mogelijk zou zijn geweest. Nog steeds zou zwart dan beter hebben gestaan, maar na 56....h4 ging het echt fout voor mij. Pion d4 werd me dus niet fataal, maar

een andere zwakte, namelijk tijdnoed, want met meer tijd had ik echt wel gezien dat 56....h4 ellende zou voorkomen.

Verlies dus na vijf uur hard werken. Terecht verlies tegen een FM. Dat kan. Wel gek dat zijn rating onder de 2200 zit. Dat vindt Koen Leenhouts ook, getuige zijn remise (en verslag daarover op Koens eminente, pas door mij dankzij JG ontdekte, site <https://delangerokade.substack.com/p/hz-ronde-4-beter-een-half-ei-dan>) tegen hem een ronde later.

Zondag 3 augustus: 3^e ronde

Nu had Peter een bye en Sander nam er ook eentje (alleen leverde deze bye een 0 op in plaats van een ½ punt).

Riny had weer een miniatuur: *tegenstander was ziek en gaf op na 12 zetten :(*

Martjan behaalde tegen een bijna 1900-speler een puike remise. Het was een partij die eigenlijk nooit de één of de andere speler echt voordeel gaf. Martjan bleef rustig, deed gezonde zetten (was die eerste partij toch leerzaam geweest), gaf zijn tegenstander geen kansen, maar kon zelf ook net geen gebruik maken van de open f-lijn. Kortom: prima halfje!

Maandag 4 augustus: 4e ronde

Martjan kreeg al snel een aftrekaanval te verwerken, die een pion kostte en een slechte stelling opleverde. Het werd dan ook een snelle nul. Daar deed Riny langer over. Ik had het idee dat Riny de hele partij minder stond, wat geen schande is tegen Maxim de Clerc. Jammer. Harmen won wel; voor zover ik kon zien was dat een degelijke zege. De rest speelde remise: Sander en Leon behaalden een plusremise tegen op papier betere tegenstanders.

Nadat je weet tegen wie je moet ga je je tegenstander googelen. Niet dat je iets van de man/vrouw/overig zelf wilt weten, maar wel wat hij/zij/het speelt. Nou, bij **Rik de Lange (KNSB-rating: 1856)** was ik snel klaar. Ik kon niks vinden; hij had dan weer wel een eigen wikipedia-pagina (overigens net als Wunnink). Mijn volgende tegenstanders zijn allemaal wikipedia-pagina-loos.

In de analyse dachten we dat in deze stelling

7.....Pb4 dodelijk zou zijn voor wit. De engine vindt het niet veel soeps, want na 8. d4, Lf5 volgt simpelweg 9. 0-0 en na 9....Pc2, 10. g4!, Lg6 11. f4! En zwart wint een toren en een pion, maar levert een paard en een loper in en staat hopeloos achter in ontwikkeling.

Blij dus dat ik gewoon bleef ontwikkelen met 7....Le7 en 8....0-0 met als doelstelling druk te gaan zetten op de "losse" witte d-pion. Waarom ik plots wel 9....Pb4 speelde is dus een raadsel. Het kostte me een tempo, waardoor ik achter kwam in ontwikkeling, veel tijd investeerde, uiteindelijk een paard offerde voor twee pionnen en op zet 25 maar remise aanbood, omdat wit geen directe winst had en ik er op hoopte dat, gezien de resterende tijd, wit misschien die remise zou aanvaarden en dat gebeurde. Ik had verdiend te verliezen.

Mijn bedenkelijke blik (toen ik de remise nog niet binnen boord had) spreekt dan ook boekdelen:

Dinsdag 5 augustus: 5^e ronde

Er waren supporters vanavond: ik zag Ruben met wat aanhang (opa en vriendin), Rinus en Gayan den Hollander. Die zagen dat Leon (die een bijzondere openingsopzet had) en Martjan (die ten onrechte afwikkelde naar een eindspel) verloren en zagen mij na een combinatie winnen. De andere drie waren rond tien nog bezig. Later in de week kwamen ook Ton van Vliet en Adrie van de Vreede nog langs. Leuk!

Ik zag dat Riny gewonnen heeft en Harmen en Sander verloren. Sander had zijn gambietpion niet meer terug zien en daar wist Welten (die uiteraard wel in tijdnood kwam) wel raad mee. Sander zegt er dit over: *Ik bood remise aan toen hij nog 2/3 minuten op de klok had (was nog best lastige stelling toen) maar daar trapte hij niet in. Netjes afgemaakt door hem en ik heb weer veel van geleerd.*

Deze avond zou ik (op papier) mijn zwakste tegenstander van het toernooi treffen, **Hans Uittenbogaard (KNSB-rating: 1804)**. Noem dat maar zwak, 1804. Zelf heb ik een KNSB-rating van 1928. En dat verschil van 100 punten (okay, 124) zie je echt niet direct terug.

Ik meende hier goed te staan en dat 15. e5 “de zet” is. Dat vindt de engine ook “the best move” en ook dat ik goed sta (iets meer dan +1). Ik zie ook het vervolg: 15....Lxf3 16. Dxf3, dxe5 17. Tad1 (aanval op de dame), Dc7 18. fxe5, Dxe5 18. Tfe1, Dc7 19. Lg3 en wint de looper, want de dame kan de looper niet blijven dekken.

Dat was een misser, want ik had gezien dat de dame die de loper op e7 moest dekken niet naar de d-lijn kon (vanwege een toren op d1), niet naar c7 kon (vanwege een loper op g3) en niet naar b7 (vanwege een dame op f3) kon. Waarom ik (ook voordat ik de toren naar d1 speelde) niet gekeken had of de dame naar veld a7 kon weet ik niet. Typisch geval van letterlijk te kortzichtig zijn. In plaats van 17. Tad1 zou 17. fxe5 mijn voordeel vasthouden. Nu stond het plots iets minder dan +1 voor Hans.

In onze schaakbibliotheek staan heel veel boeken. Schaakboeken. Ook van Dvoretzki. Die zijn veel te moeilijk voor mij, maar toen ik één van die boeken doorbladerde las ik erover dat je je tegenstander soms moet verleiden een foute zet te doen. Het is niet echt schwindelen, maar wel zoiets. En dat probeerde ik. Kon ik hem verleiden stukken proberen te ruilen in een stelling waar dat niet kon?

En warempel. Hier lukte het. Ik heb mijn toren provocatief op e7 gezet. Lijkt dreigend, maar dat valt best mee. Maar als tegenstander wordt je toch verleid die toren van het bord te willen hebben, dus speelde hij 27....Tae8. Dat was niet goed. Ziet u waarom?

Voordat ik het antwoord geef eerst iets anders. Ik won de partij en tot mijn genoegen zag ik thuis nog de laatste twintig minuten van Feyenoord – Fenerbahce met helaas een Turkse goal (wel een mooie) en gelukkig ook nog eentje van Feyenoord: 2-1 winst, maar dan nog, dat bleek niet voldoende om een ronde verder te komen.

Overigens had mijn tegenstander wel een prijs verdiend voor de mooiste tattoo:

Mocht ik ooit ook aan tattoo nemen (kans is klein) vind ik dit wel een aardige.

Antwoord: 28. Lxf6 en wat zwart ook doet, hij verliest een stuk

Woensdag 6 augustus: 6^e ronde

Leon was razendsnel klaar. Hij had een niet te pareren mataanval over de h-lijn en scoorde zo zijn eerste volle punt. Dat deed ook Sander, die gebruik maakte van de slechte koningsstelling van zijn jonge tegenstander. Hij kon afwikkelen naar een straal gewonnen eindspel. Martjan, tsja Martjan, hij maakte fouten die hij wel vaker maakt: zwakke d-pion, veel pionzetten, niet aan rokeren toekomen, stukken die daardoor nauwelijks in het spel komen. *Rampenplan*, dat was zijn reactie over deze partij. In dit toernooi heeft hij bewezen beter te kunnen. Nog drie rondes om dat te bewijzen. En dat zou hij ook doen. Overigens verloor Martjan van een laag gerate dame die wel een keer de “David tegen Goliath-prijs” won. En ook won ze de ratingprijs. Haar rating was dus waarschijnlijk ook geen goede weergave van haar echte schaakniveau.

Riny leverde het bewijs om nooit op b2 te slaan (ook niet als het goed is). Helaas was hij degene die op b2 sloeg. Harmen kwam een pion achter tegen Aaron Zootjes, die toch tevreden was met remise, want hij accepteerde Harmens aanbod, terwijl hij makkelijk had kunnen doorspelen.

Potjandrie. Ik liet een grote kans liggen om mijn hoog gerate tegenstander (**Daniel Zevenhuizen, KNSB-rating: 2172**) met een prachtige combinatie op een nul te trakteren. Uiteindelijk werd het remise. Het was een korte, maar prachtige, partij. Zo’n partij waarvoor je “op schaken” bent gegaan.

We komen erin na mijn 6^e zet.

Ik heb net op e5 geslagen en dacht dat er nu iets als slaan op e5 en dameruil zou volgen met een stelling die voor beide spelers weinig kansen zou bieden. Omdat zijn rating nogal veel hoger lag dan die van mij leek me dit een goed vooruitzicht. Maar hij sloeg met zijn dame gewoon op g2, waarna uiteraard 7. Df3 en dameruil volgde. De engine vindt dat zwart dan iets beter staat. Ik zag dat niet. Okay, mijn pionnenstructuur is iets minder (als je heel ver vooruit kijkt: ik heb een groepje meer), maar het lijkt me dat mijn ontwikkelingsvoorsprong en die lastige pion op e5 meer dan genoeg compensatie is.

En dat bleek ook wel (ik geef de zetten even): 6....Dxg2 7. Df3, Dxf3 8. Pxf3, Pfd7 (wil naar c5) 9. Lf4, Pc5 10. Lc2 (blind zou je Lc4 spelen met als dreiging Pg5, maar de loper moet ook veld d3 blijven dekken vanwege Pd3+ met winst van de loper op f4), b6 11. Pbd2, Lb7 12. 0-0-0, Pbd7 13. Tg1, h6 14. h4, g6 15. Pd4, 0-0-0 en dan staat het zo:

Ik ben aan zet. En er is één zet die meteen in het oog springt: e5-e6. Lastig is alleen dat na direct 16. e6, fxe6 17. Lxg6 (of Txxg6) de vork 17....e5 volgt. Maar na eerst 16. b4 kan het wel: 16....Pa6 17. e6, fxe6 18. Pxe6, Te8

Waarom ik niet hier meteen met de toren sla op g6 weet ik niet. Ik dacht nog tijd te hebben voor 19. Lb3 om daarna op g6 te slaan, maar toen verraste mijn tegenstander me met 19....Ld7 en toen stond mijn pion op h4 in en was veld f8 vrij gekomen voor een toren. Na 20. Lg3, Lf6 21. Kc2 is mijn plus (volgens de engine) gezakt van +3 naar nog geen +1.

Gelukkig speelt mijn tegenstander vervolgens 21. Te7, waarna ik met 22. Pf4 (dreigt een vork op g6), Tg7 23. Tge1, Pf8 weer geweldig sta. Gek genoeg, dat wist ik ook wel, maar ik zag de winst niet. Jullie wel?

O ja: zeg nu niet dat de winnende zet simpelweg 24. Te8+ is, want dat is wel de beginzet van de combinatie, maar hoe verder na 24.....Kd7? En (niet om mezelf op de borst te kloppen) ik had de eerste paar zetten daarna ook gezien, maar raakte de weg kwijt of in JG-termen "ik kreeg het niet werkend".

Na 24. Te8+, Kd7 is 25. Pe4+ de eerste zet die je moest zien. Die zag ik ook wel, maar ook dat ik na 25.....Kxe8 26. Pxf6+, Ke7 een kwaliteit achter stond. Ik zag ook nog wel 27. P4d5+, Lxd5 28. Pxd5+, maar niet hoe ik dan verder kwam. Ik was bang dat zwart er uit zou komen en dan gewoon een kwaliteit meer had. Ik was inmiddels vergeten dat ik me eerder bedacht had dat het toch minstens wel eeuwig schaak zou zijn.

Omdat ik steeds minder tijd had speelde ik 24. Pe4, Ld8 25. a3 met remise-aanbod dat hij aannam (hij had ook nog maar drie minuten).

Maar hoe kom je dan wel verder? Kijk maar mee naar de helaas niet gespeelde variant na 26....Ke7:

Analysediagram

Zwart moet 28....Ke8 spelen (dat had ik ook nog gezien), want na iedere andere koningszet volgt 29. Pxf7+ met winst van pion c7 en het paard op a6. Na 28....Ke8 speel je 29. Pf6+ en nu denk je misschien dat dat eeuwig schaak wordt, maar nee: 29....Ke7 30. Te1+! (die zet had ik dus niet gezien), Kxf6 31. Le5+, Kf5 32. Lxg7 en de door de loper aangevallen toren op h8 kan het (ook aangevallen) paard op f8 niet blijven dekken. Wit staat een vol stuk voor. Tsja, een combinatie van 9 zetten diep met een kwaliteitsoffer en een stukoffer. Zie die maar eens. Toch baal ik dat ik niet 24. Te8+ heb gespeeld met dat paardoffer, want ik had gewoon moeten onthouden dat het minstens eeuwig schaak was.

Overigens had ik in plaats van 25. a3 met remise-aanbod nog een mooie winstkans gemist:

Ziet u hoe?

Zo dus: 25. b5, Pb8 (Pc5 26. Pxc5, bxc5 27. Te8, Td7 28. Pxd6, Pxd6 29. Le6) 26. Pe6, Lxe4+ 27. Txe4, Pxe6 28. Lxe6+, Kb7 29. Ld5+, Kc8 30. Le5 (met kwaliteitswinst).

Ook dit was waarschijnlijk te diep voor me geweest, maar heel eerlijk heb ik 25. b5 ook helemaal niet overwogen.

Donderdag 7 augustus: 7^e ronde

Deze ronde maar liefst drie DZD-zeges: Harmen, Riny en Martjan wonnen. Sander remise en Peter en Leon verloren. Leon kreeg een "standaard" paardoffer tegen zich wat zijn tegenstander materiaal opleverde. Leon vocht lang door met een loperpaar tegen een dame en allebei torens en pionnen, maar het mocht niet baten. Peter gaf er weer eens blijk van te weinig openingenkennis te hebben, zijn witveldige loper eindigde op g8, waar ze tegen pionnen aan bleef kijken. Sander had geluk dat zijn tegenstander een foutje niet afstrafte, verder een degelijke remise. Van Harmen heb ik te weinig gezien. Bij Riny leek het me remise, nee, het leek me toe dat in het eindspel zijn tegenstander de betere kansen had, maar laat op de avond was het toch Riny met het volle punt.

Voor het eerst (in mijn leven) werd ik gecontroleerd op elektronische doping. Terecht dat het gebeurt. Jammer dat het nodig is. Maar blijkbaar hoort het (frauderen dus) er bij. Op chess.com krijg ik er met enige regelmaat ook ratingpunten bij omdat medewerkers van chess.com (waarschijnlijk gewoon robots) niet vertrouwen dat sommige van mijn tegenstanders (3 + 2 blitz-potjes, hoe kan je in de weinige tijd die je dan hebt ook nog de boel belazeren) eerlijk van me gewonnen hebben.

Maar in het HZ mocht ik gewoon tegen een mens van vlees en bloed, **Jelle Smid (KNSB-rating: 2161)**

Ik speelde hier 13....g6, volgens de engine het beste, maar ik zie niet waarom, want die loper op h7 gaat een kwijnend bestaan tegemoet. Dat wist ik ook wel, maar ik zag niks beters. Als ik wat verder

gekeken had dan mijn neus lang was had ik die looper het best kunnen offeren: 13....Lxg5. Wit heeft nu meerdere opties:

- 14. Lxg5 (dat was mijn tegenstander van mijn plan zei hij in de analyse), Dxg5 15. Lxh7, Dg2 16. Th5, Pd7 (dreigt 17....Pf8) en zwart wint het stuk terug
- 14. Txh7, Txh7 15. Lxh7, Lxf4 16. exf4, Dh4+ en de looper wordt terug gewonnen.
- 14. Lxh7, Lh4+ 15. Ke2 (Kf1 en Kd2 zijn niet goed; het voert te ver dit allemaal uit te leggen), Txh7 16. Dd3, g6 17. Tag1 en dan staat wit goed, maar dan moet hij wel zien dat hij Ke2 moet doen, terwijl Kd2 logischer lijkt)

Nu (na 13....g6) stond mijn looper op h7 verloren en dacht ik straal verloren te staan, maar de engine ziet geen enkel probleem en geeft een gelijke stelling. Elke schaker van een beetje niveau zal het daarmee oneens zijn. Ik verloor dan ook de partij. Terecht!

Vrijdag 8 augustus: 8^e ronde

In de 8^e en 9^e ronde wordt bepaald hoe hoog je eindigt en met welke score. Bij het begin van deze ronde staande DZD-ers eigenlijk allemaal bij elkaar in de buurt, tussen de 2 en 3 1/2^e punt. Twee mindere laatste rondes (van jezelf of je tegenstanders) en plots sta je lager / hoger dan op basis van je rating te verwachten is. Dit zijn dus de rondes dat je moet pieken, terwijl nu juist ook in deze rondes de vermoeidheid (ja, je kan vermoeid raken) op komt zetten, lichamelijk moe, mentaal moe en het toernooi ook wel een beetje moe

Ik speelde met wit tegen **Ruurd Kunnen (KNSB-rating: 1877)**, die op latere leeftijd een proefschrift schreef over Schaken. Het is in boekvorm verschenen, "Schaken in Stijl" heet het. Het staat ergens in mijn boekenkast; ik vond het zelf nogal zware kost. Maar wat wil je, een proefschrift.

Dan de partij tegen hem.

Ik zag hier het paardoffer 28. Pb7, Dxb7 29. Te8+, Kf7 (Txe8? 30. Dxe8 mat) 30. De6+, Kg6, maar ik kwam (in mijn hoofd) niet verder dan eeuwig schaak, terwijl zowel na 31. Txd8 of 31. Ph4+ er winst in zat. Natuurlijk hoeft zwart het paard niet te nemen, maar alleen 28.....Ta8 biedt zwart hoop (want er dreigt ook nog Pb7xa5, omdat na Pc6xa5 Te7 volgt met aanval op dame en paard op a7). Ik had dus gewoon die paardzet moeten doen, omdat ik zeker wist minimaal eeuwig schaak te hebben. Ik maak verdikkeme dezelfde (gedachten)fout als tegen Zevenhuizen (in de 6^e ronde).

Nou, niet helemaal. Ik zag na 28. Te6 (wat ik speelde het volgende aankomen: 28.....Kf8, 29. De3, Te8 30. Txe8+, Dxe8 31. Dxe8+, Kxe8 32. Pe6 en wint een pion (of die op g7 die ik aanval of die op d5 na Pe6-c7+). Hier maak ik de gedachtenfout dat je twee keer achter elkaar mag zetten en dat schijnt niet zo te zijn. Zwart speelde het simpele 32....Kf7 en we hadden een paardeneindspel wat volgens de engine (en ook volgens mijn tegenstander, want die bood remise aan) pot remise is. Ik speelde echter nog door, hopen op aanknopingspunten / fouten, die niet kwamen.

Zaterdag 9 augustus: 9^e ronde

De laatste ronde. Dan heb ik toch altijd het gevoel dat ik dat niet erg vindt en dat een snelle remise ook wel “okay” is. Maar dat zat er niet in. In deze ronde mocht ik tegen een speler met een, ondanks zijn “lage” rating van 1854, fantastisch track record dit toernooi:

Rd.	Bo.	SNo		Name	Rtg	FED	Pts.	Res.	w-we
1	33	32	FM	Duijker, Rick	2183	NED	6	½	0,38
2	48	20		Kliashtornyj, Arkadij	2289	UKR	5,5	½	0,42
3	51	78		Aarts, Joaquin	2002	NED	5	0	-0,30
4	91	204		Jacobs, Paul	1738	BEL	4	1	0,34
5	60	88		Kelder, Sjoerd	1974	NED	5	1	0,66
6	48	85		Haak, Eelco	1983	NED	5	1	0,67
7	28	54		Merbis, Max	2070	NED	6	0	-0,22
8	45	77		Van De Vreede, Jim	2003	NED	5	0	-0,30

De jongeman, de Duitse **Jonas Roth (FIDE-rating: 1854)** was niet spraakzaam. Integendeel, hij zei letterlijk niks. Zijn eerste 10, 15 zetten voerde hij razendsnel uit. Blijkbaar zaten we in een theoretische variant van de Londen. Ook zo’n opening waar ik niks van weet. Logisch, want dit schrijft Paul van der Sterren in zijn openingsboeken-trilogie die ik altijd raadpleeg, over deze opening als hij het heeft over andere zetten na 1. d4, d5: “Ook andere zetten zoals 2. Lf4 zijn natuurlijk niet verboden en worden geregeld gespeeld, maar niet op het hoogste niveau..... Van deze zetten bestaat nauwelijks theorie”. Toen (2004 kwam het boek uit) misschien niet, maar nu spelen hele volksstammen (van welk niveau dan ook) dit systeem of met Pc3 (dan heet het, begreep ik van Leon Zweedijk, Jobava). Er zal dus nu wel theorie zijn.

Toch kam ik ongeschonden (maar wel met veel minder tijd) uit de opening en

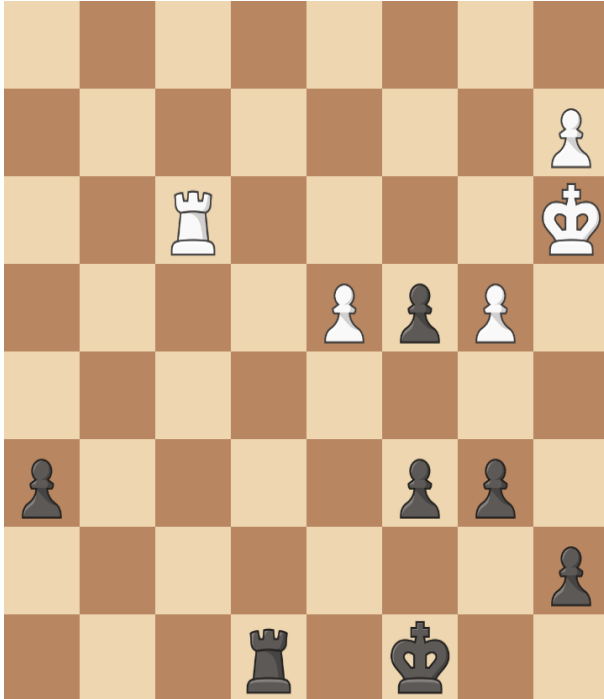

na 15.....e5 (nadat wit net 15. Pd3 heeft gespeeld om ruil met het paard op d7 te voorkomen) waren al mijn problemen opgelost. Ik kom langzaam zelfs beter te staan. Kijk maar naar de stelling wat zetten later:

Wit heeft zijn f-pion geofferd en denkt die nu terug te winnen en dan de f-lijn in de greep te krijgen. Hij had echter 28....f3 over het hoofd gezien. Twee keer nemen op f3 kan niet vanwege de vork met het paard op d2. Wit kan niks beters bedenken dan de pion op h5 te geven, veel te ruilen om daarna

te constateren dat een hopeloos toreneindspel resteert.

Natuurlijk sta ik gewonnen. Maar wat speel je hier met zwart? In mijn achterhoofd zat het door René Tiggelman (volgens Hans Groffen “de revelatie van het toernooi”) geschreven verslag van de 7e ronde (<https://www.hztoernooi.nl/nl/nieuws/44/ronde-7-drie-man-in-de-achtervolging.html>). Daarin stond iets als “je kunt best een pion geven om je toren achter je vrijpion te krijgen”.

Dan is de volgende zet logisch: 36.....Th8: toren achter de vrijpion, dat mag een pion op de damevleugel (raar woord in dit verband, gezien de positie van beide koningen) kosten. De technische fase die nu volgde ging me goed af en mijn Duitse jonge tegenstander volhardde in zijn stilzwijgen en gaf mij na zet 63 de hand.

Van de laatste twee rondes weet ik van de andere DZD-ers weinig te herinneren. Martjan stuurde me nog wel zijn mooie partij, waarin oud-Zeeuw Jacco Vermeulen op hardhandige wijze een nederlaag voor de kiezen kreeg: <https://www.chess.com/analysis/library/w1Fz2GnrS>

Conclusies

Mijn doelstellingen heb ik behaald: geen grote, verliesgevende blunders, leuke, soms heel intensieve, partijen, ongeveer geëindigd op de plek die ik op de plaatsingslijst had en mijn TPR was op mijn niveau.

Leermomenten zijn er ook:

1. Minder voorbereiding steken in de opening en me beperken tot de ideeën achter de openingen. Zettenreeksen bekijken is voor mij “paarlen voor de zwijnen”. Nu blijkt deze metafoor niet te kloppen, want dit betekent (volgens Onze Taal) “iets goeds doen, terwijl dat verspilde moeite is, omdat het toch niet wordt gezien of gewaardeerd”. Van die verspilde moeite, dat klopt, de rest niet.
2. Als je een offer ziet en je weet dat je minste eeuwig schaak hebt: doen!

Geen echte doelstelling, want niet beïnvloedbaar: geen partijen tegen Zeeuwen en al helemaal niet tegen DZD-ers spelen. Die doelstelling is ook behaald, ook door de andere DZD-ers, tenminste als het gaat om onderlinge DZD-partijen. Wel kregen de andere DZD-ers een enkele keer een Zeeuwse tegenstanders.

Tot slot

Misschien is het al jaren zo, maar het viel me op dat bij de naambordjes van de Nederlandse spelers geen woonplaats meer wordt aangegeven. Jammer, maar zal we met privacy te maken hebben.

Het CBS rapporteert elke maand over de prijsinflatie. Die gast die ooit de Slimste Mens won komt dat dan op televisie uitleggen. Maar je hoort hem nooit over titelinflatie. Ik verbaas me al over het gebruik van de titel CM, maar nu schijnt er ook al een AFM, een AIM te zijn. Wa's da nou weer? Googelen verheldert veel: *AIM en AFM schaken zijn online schaaktitels die worden toegekend door FIDE (de Wereldschaakbond). AIM staat voor Arena International Master en AFM staat voor Arena FIDE Master. Om deze titels te verdienen, moeten spelers een bepaalde rating behalen en een bepaald aantal blitz-, rapid- of bullet-partijen spelen.* Mogen we hier in een toernooi met klassiek tempo van verschoond blijven. En welke zielepoten vullen niet alleen hun naam, maar ook die titel, in als ze zich inschrijven? Nou ja, wie dat zijn dat kan je dus zien als je naar de site van het HZ gaat.

Peter van der Borgt